

—уредникъ: Г. К. Червенковъ. Ред. комитетъ: Ст. Икономовъ, Н. Мжиковъ, В. Чахъровъ и В. Стрибърни

ЪРЖАНИЕ: 1) Една надежда на лозаритѣ; 2) Пакъ по въпроса за бирата — Д. Бъчваровъ; 3) Срѣдства орба съ пероноспората — Ст. Икономовъ; 4) Правилно приготвление Борделезовъ разтворъ и пр. — К. товъ; 5) Гроздови курорти въ България — Н. Хр. Мжиковъ; 6) Правилникъ за контрола върху произв. и пр.; 7) Практиката и новости: а) Виненъ оцетъ, б) Пѣнивостта на алкохолнитѣ напитки, в) Държавнитѣ изби (ггария — Д-ръ Н. Карамболовъ; 8) Въпроси и отговори; 9) Кооперативни: а) Нашитѣ коопер. вина отъ одишната реколта — М. Стефанова; б) Организация на вин. коопер. въ южна Франция — Д-ръ Н. Карамболовъ; 10) Съюзи и дружествени; 11) Належаща ориентировка въ нашето лозарство — Д-ръ Н. Карамболовъ; 12) Положението на пазара; 13) Хроника.

Една надежда на лозаритѣ

Лозарско-винарската криза продължава; вината се пласиратъ бавно и на безценица, а въпроса съ износа на десертнитѣ грозда не е окончателно уреденъ. Явно е, че ако се не взематъ на време сериозни мѣрки за намиране пласиментъ на гроздето и виното, лозарството като поминѣкъ ще загине.

Никога държавата и управленията не сж гледали леко и безгрижно на лозарството, но добритѣ имъ намѣрения и мѣрки сж проваляни отъ второстепеннитѣ фактори, особено въ Министерството на финанситѣ; често пжти привидно по мотиви фискални, а въ сжщностъ въ интересъ на захарната, пивоварната, спиртната и оцетната индустрии.

Задължени се считаме да подчертаемъ голѣмитѣ грижи, които се полагатъ особено тая година отъ Министерството на земледѣлието и финанситѣ, изобщо управлението. Никога министритѣ и камарата, безъ разлика на партийна принадлежност, не сж бивали така единодушни, както днесъ Закона за вината, спиртнитѣ напитки и оцета, гласуванъ окончателно тия дни, е събитие за българското лозарство, отъ чието разумно приложение ще зависи бъдещето му. Сжщо и закона за контролата за износа на десертнитѣ грозда ще подпомогне и осигури пласимента имъ.

Всичко това става главно по инициативата на г-на министра на земледѣлието Д. Гичевъ, подпомаганъ правилно и съ вѣщина отъ шефоветѣ на респективнитѣ служби, за което лозаритѣ изказватъ благодарността си.

Затова носимъ бремето на днешния день съ надежда, че ще се продължи и засили тая политика, за да се спаси родното ни лозарство.

РЕДАКЦИЯТА,

Д. Бъчваровъ.

Пакъ по въпроса за бирата.

Българскитѣ лозари се намиратъ днесъ при едно чувствително влошено положение въ сравнение съ миналата година относно конкуренцията на бирата. Консумацията ѝ въ всички питейни заведения, като се почне отъ най-люксоznитѣ и се отиде до най-обикновенитѣ, се е значително увеличила. Биренитѣ фабрики едва смогватъ да удовлетворяватъ поржчкитѣ, докато вината на производителитѣ, предлагани на безценица, стоятъ въ избитѣ имъ. И това е още презъ пролѣтътъ, презъ една сравнително студена пролѣтъ, когато не е още сезонъ за разхладителни напитки. Можемъ лесно да си представимъ какво ще бжде положението, когато настъпи топлото лѣто и когато много и отъ голѣмитѣ любители на вино почнатъ да пиятъ бира.

Единствената причина за днешното увеличаване консумацията на бирата е намаляване цената ѝ. Миналата година бирата се продаваше по 1600 лева за хектолитъръ, а днесъ по 1200 лева. Въ тази цена влиза и една комисиона отъ 20%, което показва, че фактически продажната цена на едро е по-ниска отъ 10 лева на литъръ.

Стопанско-икономическото значение на бирената индустрия у насъ е нищожно. Това го показватъ статистическитѣ данни за изпозуванъ ечмикъ, употребена ржка и пр. Бирената индустрия ползува само акционерния капиталъ.

Крайно време е бирата да остане едно луксозно питие и да не смущава повече пазаря на вината, да не влошава повече и тъй непоносимото положение на нашето лозарство.

При поменатата цена, презъ миналата година и по-рано пивоваритѣ сж реализирали печалба на литъръ бира равна на продажната цена на виното.

Сегашното намаление на цената, безъ да има промѣна въ производителнитѣ условия, доказва това по най-неопровержимъ начинъ.

Всичко това повелява едно увеличаване акциза на бирата съ 4—5 лева на литъръ. Така ще се даде възможностъ за по добъръ пласиментъ на виното и сжщевременно ще се осигури за държавното съкровище единъ приходъ отъ 25—40 милиона лева годишно безъ да се засѣгатъ много интереситѣ на пивоваритѣ.

Българскитѣ лозари, чиито интереси сж тъй чувствително засѣгнати, не може да останатъ хладнокрѣвни къмъ това положение. Тѣ ще реагиратъ, тѣ трѣбва да реагиратъ най-енергично, съ което ще подкрепятъ постъпкитѣ, които Българскитѣ Лозарски Сѣюзъ, изразителъ на тѣхнитѣ болки и нужди, е направилъ предъ съответнитѣ мѣродавни фактори. Искането имъ е твърде умѣстно и то трѣбва да бжде удовлетворено.

Ето самото писмо:

*До Министерството на финанситѣ от-
дѣление за акцизитѣ и държав. привилегии.*

Тукъ.

Презъ периода 1905 1923 год. пространството на лозята въ страната бѣше сведено отъ филоксерата до подъ 50% отъ общото такова презъ 1897 год. Отъ около 1,200,000 декара площта на старитѣ лозя отъ мѣстна лоза заедно съ възобновенитѣ върху американска подложка се движеше крѣгло между 400 и 500 хиляди декара. Успоредно съ това намалѣ и производството на вино и джиброва ракия. Това даде възможностъ на пивоварната и спиртната индустрии да се засилятъ, за да може да отговарятъ на повишилото се търсене на произведенията имъ, които трѣбваше да замѣстятъ недостига отъ вино и джиброва ракия.

Презъ това време и отъ по-рано тия индустрии успѣха да реализиратъ добра печалба и да амортизиратъ инвентарния капиталъ въ постройките, машинария, сѣдове и пр.

Когато се възобнови по-големата частъ отъ лозята и производството на вино се увеличи, конкуренцията на бирата и индустриалния спиртъ почна да се чувствува твърде много. Особено силно се чувствува тя презъ последнитѣ години, когато консумативната способностъ на населението е намалѣла до минимумъ. Бирата смущава и дезорганизира пазара на вината, а индустриалния спиртъ като по-евтинъ, отнемаше възможността за пласиране плодовитѣ ракии и винения дедалатъ на задоволителна цена.

Това застави българскитѣ лозари да настояватъ предъ мѣродавнитѣ фактори отъ редъ години насамъ за едно по-високо облагане съ акцизъ бирата и индустриалния спиртъ, за да може да намѣрятъ пласиментъ произвежданитѣ отъ тѣхъ вина и джиброва ракия на по-задоволителна цена.

При облекченията, направени съ закона отъ 2.I 1932 г. за измѣнение на закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, при евентуалната забрана употребата на индустриалния спиртъ за производство на спиртни напитки и особено следъ узаконяване използването му за национално течно гориво, конкуренцията на индустриалния спиртъ ще бѣде напълно отстранена.

Въпросътъ за бирата, обаче, не е още разрешенъ и лозаритѣ сѣжъ подъ постоянния тормозъ на голѣмата ѣ конкуренция.

Отъ изложението на Съюза ни подъ № 575 отъ 18.VIII 1931 год., изпратено своевременно до г-на министра на финанситѣ и отъ приложения къмъ настоящето единъ екземпляръ отъ него, се вижда колко голѣма е печалбата, която пивоваритѣ реализиратъ. Днесъ положението е чувствително измѣнено въ полза на сѣжитѣ. Фактътъ, че пивоварната фабрика „Македония“ предлага на кооперация „Българско пи-

во“, която е на съюза на питеипродавцитѣ въ България, по 1200 лева хектолитъръ бира, въ която цена влиза и 20% комисиона, показва че печалбата на пивоваритѣ е въ действителностъ много по-голъма отъ туй, което е показано въ въпросното изложение.

Лозарѣтъ отглежда лозята си не за печалба, а да изкара скромната си прехрана. Той продава производството си подъ костуемата цена и губи срѣдно годишно по около 850 лева отъ декаръ лозе, когато пивоваритѣ печелятъ най-малко по 5 лева на литъръ бира. Последната може значи да понесе едно увеличение на акциза отъ 23 на 50 зл. стотинки на литъръ. Това ще ползува фиска и сщевременно ще намали конкуренцията на бирата върху виното.

Ето защо Българскиятъ Лозарски Съюзъ най-настоятелно моли почитаемото Министерство на финансиитѣ да увеличи акциза върху бирата до казания размѣръ — 50 зл. стотинки на литъръ.

Съ почитъ:

Председателъ: (п.) Ив. Бързаковъ.

Секретаръ: (п.) Д. Бъчваровъ.

Стефанъ Икономовъ

Директоръ на Лозар. Оп. Станция
Плѣвенъ.

Срѣдства за борба съ Пероноспората.

Условията за появяването на Пероноспората сж вече на лице. Температурата и относителната влажностъ на въздуха презъ миналата седмица, споредъ наблюденията въ Лозарската Опитна Станция—Плѣвенъ, сж се движили както следва:

	Температура			Относ. влажн.			Забележ.
	въ 7 ч.	въ 14 ч.	въ 21 ч.	въ 7 ч.	въ 14 ч.	въ 21 ч.	
16.V Понедѣлн.	12°3	13°8	13°4	80	75	100	Дъждъ 10 л. м ² мжгла
17.V Вторникъ	11°6	17°8	16°0	100	60	65	
18.V Срѣда	16°2	23°2	19°0	85	31	52	
19.V Четвърт.	18°8	24°6	19°0	75	40	44	
20.V Петъкъ	17°6	25°7	19°4	68	31	60	
21.V Сжбота	18°0	23°2	20°4	75	50	55	
22.V Недѣля	19°6	28°2	22°4	58	23	36	

Благоприятната срѣдна дневна температура и подходящата влажностъ, даватъ основание да се очаква въ скоро време появата на болестъта, ето защо време е вече лозята да бждатъ нарѣсени.

Различнитѣ срѣдства, които Станцията изпитва отъ седемъ години насамъ, дадоха повече или по-малко задоволи-

телни резултати. Особено характерни и категорични сж изследванията презъ 1929 год., даннитѣ отъ които сж помѣстени въ долната таблица.*)

Срѣдства	заразени листа въ % на 1X.	грозде пов- редено отъ перноспора %	сѣставъ на мъстѣта	
			% захаръ	% киселина
Носпразень 1·50%	14	20	17·0	6·77
Носпразень 2·0%	12	15	16·0	6·69
Контрола (непръскано)	85	70	17·0	7·25
Бордол. разтворъ 1·5-2·50%	5	15	17·0	6·45
„ 1·50%	7	18	18·0	6·61
„ 1·00%	13	22	17·2	7·42
„ 0·50%	14	23	16·7	7·50
Тутокиль 1·5-2·0%	15	19	17·0	6·44

При силното нашествие на Пероноспората къмъ края на лѣтото, полученитѣ резултати съ препаратитѣ Носпразень и Тутокиль сж доста задоволителни. Разликата въ % както на заразениятѣ листа, така и на повреденото грозде въ сравнение съ този при бордолезовия разтворъ е твърде малка и тя не е отъ значение за практиката. Лепливостта и разтворимостта на Носпразена и Тутокила сж малко по-добри отъ тѣзи на бордолезовия разтворъ, респ. синия камъкъ, а освенъ това не причиняватъ изгаряне на младитѣ листа, обаче тѣхната цена е все още много по-висока отъ тази на синия камъкъ, обстоятелство, което е отъ твърде голѣмо значение за тѣхния масовъ пласиментъ. Както Носпразена, така и Тутокила съдържатъ арсеникови съединения и сж пригодени за едновременно борба съ Пероноспората и Гроздовия молецъ, ето защо Станцията може да ги препоръчва само за Южна България, кждето гроздовия молецъ на-нася ежегодно огромни загуби на лозаритѣ и оправдава употребата на тѣзи препарати. Въ Северна България, обаче, тѣ не ще могатъ да намѣрятъ широко приложение, докато гроздовия молецъ не се появи въ по-широкъ размѣръ.

Бордолезовия разтворъ съ различенъ % синь камъкъ (английски) дава резултати малко или много различни. Може да се каже съ положителностъ, че разтвора не трѣбва да съдържа повече отъ 1·50% синь камъкъ, защото въ противенъ случай увеличението на разходитѣ не отговаря на полученото подобрене въ количеството на здравото грозде. Бордолезовъ разтворъ съ 2·0% или 2·50% синь камъкъ ще се употребява само следъ падане на градушка, когато има опасностъ отъ появата на Бѣло Гниене. Обикновената доза синь камъкъ, която трѣбва да се употребява е 1—1·5 клг. за 100 литри вода, а когато времето налага да

*) Даваме мѣсто само на онѣзи препарати, които сж окончателно изпитани въ станцията и препоръжвани отъ нея.

се пръска по-често, може да се употреби и само 0.5 клг. за 100 литри вода. Изобщо по-малкия % синь камъкъ пред-полага по-често пръскане, което е за предпочитане предъ по-рѣдкото пръскане съ по-гъстъ разтворъ.

Синия камъкъ има различенъ произходъ. У насъ тази година на пазаря се явиха четири вида: английски 98—99% чистота, германски (Саксония, съ 99—100% чистота), унгарски съ 99—100% чистота и български (Бр. Азманови, Стара Загора, съ 98.7—99% чистота).

Тѣзи четири вида синь камъкъ сж практически еднакво ефикасни за борбата съ Пероноспората. Сравнително най-евтинъ е българския синь камъкъ и той е за препоръчване, но ограниченото количество въ което той се намира на пазаря налага за сега доставката на чуждъ такъвъ. Унгарския и германския иматъ приблизителна еднаква цена, съ 0.5 до 1 лв. на килограмъ по низка отъ тази на английския синь камъкъ, ето защо лозаритѣ могатъ безъ страхъ да си набавятъ унгарски или германски синь камъкъ. Лозарската Станция употреби миналата година въ своитѣ лозя и двата вида и въпрѣки благоприятнитѣ условия за развитието на Пероноспората, не се забеляза нѣкаква видима разлика въ действието на единия или другия видъ. По-голъмия процентъ меденъ сулфатъ въ унгарския и германския синь камъкъ не е нѣкаква особена гаранция за една по-свършенна *практическа* ефикасность, обаче, по-низката му цена при по-голъма чистота го прави за предпочитане предъ английския.

К. Ивановъ

Лоз. оп. станция — Плѣвнѣ

Правилно приготвление на бордолезовъ раз-творъ за пръскане лозитѣ противъ Пероноспората

Препоръчватъ се множество начини за правилно приготвление на бордолезовъ разтворъ, обаче като най-добъръ е начинътъ, който обикновено се практикува отъ болшинството лозари.

За целта се взематъ обикновено дървени сждове, било то варели, каци и др., а може да се употребятъ и циментови резервуари.

Сждътъ се напълва съ бистра вода, като се оставя малко празенъ. Въ кошничка или торбичка се поставя опредѣленото количество синь камъкъ и се потапя въ водата. Следъ като синиятъ камъкъ се разтвори (разтопи), въ другъ сждъ (кофа, котелъ газена тенекия и др.) се добре размива предварително угасена варъ. Следъ това, така размитата варъ се влива по малко въ сждътъ съдържашъ разтвора отъ синь камъкъ, като едновременно се енергично разбърква. Влива-нето на размитата варъ продължава докато разтвора бжде напълно неутрализиранъ.

Че напълно е неутрализиранъ разтворъ се познава, като постоянно се потапя фенолфталеинова книжка или червена лакмусова хартия.

При изпитване съ фенолфталеиновата книшка разтворъ е готовъ, когато книгата се слабо боядисва въ розовъ цвѣтъ. А при изпитването съ червена лакмусова книга — тя трѣбва да се боядисва въ синьо. За препоръчване е да се изпитва съ бѣла фенолфталеинова книга. Щомъ книгата, съ която опитваме покаже че неутрализирането е станало, спира се вливането на варъ, чака се нѣколко минути, като презъ това време разтворъ се разбърква. Следъ това пакъ се опитва съ книжката и щомъ покаже, че неутрализирането е постоянно, трайно, вече разтворъ е готовъ за използване.

Прибавянето на варъта по тегло, като за всѣки килограмъ синъ камѣкъ се взематъ два килограма гасена или единъ — негасена варъ, не е за препоръчване; по тоя начинъ лесно може да се сгрѣши. Защото варъта не всѣкога е еднаква; има варъ потлѣста, а има и такава по-постна. Има варъ, при която отъ 1 кгр. негасена се получаватъ 3 кгр. гасена, а има и такава, че отъ 1 кгр. негасена се получаватъ 2 кгр. гасена. Ето защо, не бива варъта да се опредѣля съ кантаръ, а трѣбва да се размива неограничено количество, колкото се може въ повече вода и да се прибавя, като се опитва съ фенолфталеиновата книжка. Щомъ книжката стане слабо розова спира се вливането на варъ, а ако се продължава прибавянето на варъ, книжката става тъмно розова червена, което показва, че сме прибавили повече варъ отъ колкото е нужно. Разтворъ съ много излишна варъ, съ недостатъчно количество варъ, при прѣскане изгаря листата.

Съ какъвъ % разтворъ отъ синъ камѣкъ да прѣскаме лозитѣ.

Дозата нужна за убиване зародишитѣ на перноспората е твърде малка. Отъ опитъ е вече добро установено че можемъ да употребяваме само 1% синъ камѣкъ за всички прѣскания. И лозари които ръсятъ по 4—5 пѣтя нѣма защо да употребяватъ повече отъ 1%. Тѣзи които ръсятъ по 2—3 пѣти могатъ на 2-то и 3-то ръсене да употребятъ по 1.5%.

Обаче за 1-то ръсене особено за десертнитѣ сортове, като Афузъ Али и др. трѣбва да се употребѣи 1% даже и 0.600 до 0.800 кгр. на 100 литри вода.

Употребяването на по-густъ разтворъ за сортове, особено за Афузъ Али, причинява погаряне на младитѣ му врѣхчета и листенца. Разбира се, разтворъ трѣбва правилно да бѣде приготвенъ и добре неутрализиранъ.

Разтворъ приготвенъ трѣбва въ разстояние на 24 часа отъ приготвяването му да се употребѣи. Престои ли разтворъ повече отъ 24 часа, той бива вече негоденъ за употребление.

Синиятъ камѣкъ може да стои разтопенъ въ вода съ месеци обаче прибави ли му се варъта, въ 24 часа трѣбва да се използва.

Какъ трѣбва да рѣсимъ лозитѣ.

Самото рѣсене трѣбва да се извършва внимателно. Струята трѣбва да пада въ видъ на мъгла. Тржбата се държи колкото се може по-отдалечено отъ лозитѣ. Да се внимава щото не само листата, ами и всички други части на лозата: пръчки, чепки даже и сухиятъ кюгукъ трѣбва да се добре орѣсва, защото листата отвънъ могатъ да бждатъ много добре нарѣсени, обаче вътре въ главината чепкитѣ и пръчкитѣ да не сж засегнати отъ разтвора, и да се нападатъ отъ пероноспората.

Миналата 1931 год. имаше следнитѣ случаи: Нѣкои лозя имаха добре запазена листна повърхностъ и на гледъ изглеждаха добре запазени, обаче чепкитѣ имъ вътре въ главината бѣха погорѣли. Това се дължи на невнимателно рѣсене.

Най-важното при прѣскането е то да бжде извършено на време. Да се предвари развитието на Пероноспората. Лозето трѣбва да бжде нарѣсено преди да вали дъждъ.

Н. Хр. Мжнковъ

Дир. лоз. у-ще — Плѣвнѣ.

Гроздови курорти въ България*)

Гроздолѣчението, като срѣдство за възстановяване здравето при анемични и страдащи отъ известни болести, на западъ е добре проучено.

У насъ въ периодични списания и въ пресата сж писани само статии отъ компетентни хора, медици и др. непосредственно предъ гроздовия сезонъ.

Въ органа на Българския Лозарски Съюзъ „Лозарски прегледъ“ миналата година се изнесоха данни за правени наблюдения въ единъ отъ реномиранитѣ български лозарски центрове.

Хора отъ различна възраст сж показали за единъ месецъ — отъ 25 септемврий до 25 октомврий, при обилна консумация на грозде, единъ прирѣстъ отъ 2—6 кгр. на лице.

Благоприятнитѣ почвенни и климатични условия, съ които е надарена българската земя и хубавитѣ и планински кжтове откриватъ на широко перспективитѣ, да се покрие тя въ скоро време съ гроздови курорти.

Идеята да се създадатъ такива въ най-известнитѣ лозарски области бързо назрѣва, особено отъ времето, когато българското грозде се прослави като най-ценно на европейскитѣ пазари.

Градътъ *Варна*, ненадминатъ морски курортъ, съчетава всички условия и удобства да се обърне постепенно и на отличенъ гроздовъ курортъ.

*) Подобна статия е пратена за публикуване и въ първия Български Бедекеръ (пжтеводителъ).

Маса чужденци вече отъ 2—3 години оставатъ тамъ презъ тихитъ и топли есенни дни на месецъ септемврий на гроздолѣчение, а разпространенитъ ранозрѣющи сортове грозда позволяватъ да се почне консумацията на грозде и отъ срѣдата на м. августъ.

Ароматичното и така жадно възприемано въ странство грозде „Димятъ“ е рожба на Варненския климатъ, а околността на близкостоящия исторически градъ Преславъ, отъ кждето масово се изнася кехлибарено зрѣлъ плодъ отъ кщия сортъ, би могла да попълни много лесно нуждата при едно масово стичане на курортисти.

Има всичкитъ възможности и изгледи градътъ Варна, дори когато не се правятъ особенни реклами, само поради създаденитъ вече квартирни и др. удобства и понеже е прочутъ лозарски центъръ, съвсемъ спонтанно, да се развие като първостепенъ европейски гроздовъ курортъ.

Не ще мине много време, най-напредъ за нуждающи се отъ самата страна, а после и за чужденци, ще възникнатъ цѣла редица още други гроздолѣчебни мѣста.

Освенъ Варна има и други градове и села съ цвѣтущо лозарство, които въ зависимостъ, отъ жилищнитъ и др. удобства, могатъ да привлѣкатъ вниманието на заинтересованитъ. За чужденцитъ, свикнали съ по-комфортна обстановка, могатъ да се препорѣчатъ лозарскитъ градове — *Русе* и *Плѣвенъ* въ северна и *Пловдивъ* и *Стара-Загора* въ южна България.

Особенно прославенъ съ хубавото си десертно грозде, което масово се изнася въ странство, е градътъ *Русе*. Той като дунавско пристанище спохождано по-често отъ чужденци, би задоволилъ съ обстановка сравнително по-добре посетителитъ.

ПРАВИЛНИКЪ

за контрола върху производството и търговията на лозовъ материалъ.

(Утвърденъ съ указъ № 18 — Държ. вестникъ, бр 20 отъ 1932 г.).

Чл. 1. Производството и търговията съ лозовъ материалъ въ страната се поставя, съгласно чл. чл. 49 и 50 отъ закона за подобриение земледѣлското производство и опазване полскитъ имоти, подъ контрола на Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти.

Чл. 2. Контролътъ се отнася до качеството и автентичността на произведения за проданъ лозовъ материалъ.

Чл. 3. Контролътъ се упражнява задължително надъ пепиниериститъ, които произвеждатъ лозовъ материалъ за проданъ.

Чл. 4. Задължителниятъ контролъ се извършва : за гладкия лозовъ материалъ на два пжти : 1) въ маточника, презъ м. августъ и 2) при свързването му на снопове. За вкоре-

ненитъ и облагороденитъ вкоренени лози, контролътъ се извършва на три пжти: 1) въ вкоренилището презъ м. августъ; 2) сжщо въ вкоренилището презъ м. септемврий и 3) при свързване на снопчета. Така контролирания лозовъ материалъ се пломбира съ държавна пломба.

Чл. 5. Контролирането на лозовия материалъ се извършва отъ перспективното агрономство или отъ командировани лица.

Чл. 6. Всъки пепиниеристъ, който подлежи на контролъ най-късно до 1 юний всъка година дава заявление до съответното околийско агрономство, придружено съ надлежно попълненъ формуляръ, по приложения образецъ, въ който посочва подробно числото и размъра на маточниците, които притежава, мѣстноститъ въ които тѣ се намиратъ, възрастта и броя на главинитъ отъ всъки сортъ и въроятното количество рѣзници по сортове, които разчита да получи. Въ сжщия формуляръ пепиниериста дава точна спецификация на вкорененитъ дивачки и облагородени лози въ вкоренилището си по сортове и подложки, като прилага скица на сжщото съ означение на мѣстността, кждето то се намира.

Околийскиятъ агрономъ най-късно до 2 августъ изпраща въ министерството сведения табилярно на лозовия материалъ, който ще се произведе въ района му.

Чл. 7. Натоваренитъ съ контрола на лозовия материалъ лица обикалятъ маточниците и провѣрватъ дали сортоветъ отговарятъ на тѣзи, посочени въ заявлението на пепиниериста.

Маточниците трѣбва да бждатъ съвършено чисти отъ примѣсь.

Следъ прибирането на материала, пепиниеристътъ е длъженъ да уведоми агрономството поне 10 дни преди датата, кога ще стане сортировката и свързването на снопове, за да присъжтствува органа на министерството. Последниятъ поставя на всъки одобренъ снопъ етикетъ съ пломба. На етикета е отбелязанъ сорта, а на пломбата — единъ номеръ, който е различенъ за всъки пепиниеристъ. Специалистътъ провѣрва, освенъ автентичността, но и качеството на лозовия материалъ — зрѣлостъ, липса на рани и следи отъ болести.

Гладкиятъ материалъ се сортира, като въ първата класа влизатъ рѣзници съ диаметъръ при върха най-малко 6 м. м. 1 кл. рѣзници биватъ метрови, съ дължина най-малко 110 с. м. или обикновени съ дължина най-малко 35 см., а второкласнитъ рѣзници биватъ съ дължина поне 40 см. Всички рѣзници се навързватъ на снопове отъ 200 броя.

Чл. 8. Всъки пепиниеристъ доставя необходимитъ му за целта пломби и етикети.

Чл. 9. Контролнитъ органи извършватъ провѣрката на вкоренения и облагороденъ материалъ по следния начинъ: Тѣ правятъ презъ м. августъ първата провѣрка на вкорени-

лицето. Различнитѣ сортове ще трѣбва да бждатъ обозначени съ етикети. Всички вкоренилища, въ които примѣсътъ надминава 5%, се лишаватъ отъ правото да продаватъ своето производство, като имъ се отказва правото на пломбиране. Ако примѣсътъ е по-малкъ отъ 5%, пепиниеристътъ се задължаватъ на унищожи примѣсенитѣ лози до втората контрола. Агрономството извършва втора контрола на вкоренилището презъ м. септемврий. Ако пепиниеристътъ не е унищожилъ примѣсенитѣ лози, той се лишава отъ правото за пломбиране на лозитѣ му.

Пепиниериститѣ сж длъжни да снабдяватъ контролнитѣ органи съ необходимитѣ превозни сръдства.

Следъ изваждането отъ вкоренилището, пепиниеристътъ сортира лозитѣ по качество на I-ва и II-ра класа. Вкоренитѣ дивачки отъ I-ва класа трѣбва да иматъ добре развити стжпални корени и зрѣлъ лѣторастъ, дългъ поне 15 см. Облагороденитѣ вкоренени лози отъ I-ва класа трѣбва да иматъ добре развити стжпални корени, здрава подложка, съвършенна спойка и зрѣлъ лѣторастъ, дългъ поне 25 см. За сортоветѣ шасла доре, хамбурски мискетъ и димятъ зрѣлиятъ лѣторастъ може да има 20 см. дължина. Първокласнитѣ лози отъ двата вида се навързватъ на снопчета по 25, привързани на три мѣста съ тель, отдѣлятъ се по сортове и се съхраняватъ временно въ пѣсѣкъ. Следъ навързването имъ пепиниеристътъ съобщава въ агрономството, което изпраща контролния органъ, за да провѣри качеството и автентичността имъ. Само първокласния лозовъ материалъ подлежи на контрола.

Чл. 10. Всѣки производителъ на лозовъ материалъ за проданъ е длъженъ да води специални книги, опредѣлени отъ министерството и завѣрени отъ мѣстния агрономъ. Въ тѣхъ производителътъ записва кога, кому колко и какви лози е продалъ. Тѣзи книги се държатъ въ разположение на контролнитѣ органи, които ги разписватъ следъ всѣки прегледъ.

Чл. 11. Министерството съставя всѣка година списъкъ на всички пепиниеристи, чиито материалъ е билъ контролиранъ и пломбиранъ. Този списъкъ се публикува въ „Наредби“ на Министерството и се прави достояние на заинтересованитѣ лица.

Чл. 12. Нарушителитѣ на постановленията на настоящия правилникъ се наказватъ, съгласно чл. 179 отъ закона за подобрене земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти.

Чл. 13. Настоящия правилникъ отмѣня напълно правилника за контрола върху производството и търговията съ лозовъ материалъ печатанъ въ бр. 47 на „Държавенъ вестникъ“, отъ 2 юний 1931 година.

ИЗЪ ПРАКТИКАТА И НОВОСТИ

Д-ръ Ник. Карамболовъ.

Винения оцетъ.

Винения оцетъ е известенъ отъ прадавна. Той е познатъ и е произвежданъ отъ ония далечни времена, откато сществува лозата и виното, тъй като вкисването на вината е много често явление и най-обикновеното имъ заболяване. Съ напредъка на науката и техниката започна да се произвежда оцетъ за кухненски нужди и по фабриченъ пжтъ отъ спиртъ. Производството и пласимента на такъвъ въ страната ни презъ последнитъ години бѣ достигналъ голѣми размѣри, нѣщо което ще се стори за мнозина невѣроятнo като се има предвидъ голѣмото изобилие евтини вина въ страната ни. Причинитъ за широкото консумиране и на спиртовъ оцетъ се дължи предимно на две причини: 1) Голѣмо количество спиртовъ оцетъ се боядисва и продава като виненъ оцетъ и 2) Поради непознаване предимствата на винения оцетъ. Българския винопроизводителъ като заинтересуванъ трѣбва най-добре да е осведоменъ за предимствата и качеството на разнитъ видове оцети и да върши най-широка пропаганда въ полза на винения оцетъ.

Винения оцетъ превъзхожда въ всѣко отношение спиртовия такъвъ. Докато винения оцетъ е приятенъ на вкусъ, съ приятенъ дѣхъ, не е неприятно парливъ, съдържа значително количество екстрактивни материи, здравната му стойностъ далеко надвишава тази на спиртовия оцетъ, то спиртовия такъвъ е „празенъ“ на вкусъ, безвкусенъ е, даже е неприятенъ. Вкуса му е остъръ и парливъ. Има и остъръ дѣхъ по оцетна киселина. Нѣма никаква хранителна стойностъ. Неговитъ екстрактивни материи сж въ крайно ограничено количество. Разликата въ състава на поменатитъ два вида оцети се види отъ следната таблица (споредъ даннитъ на Парижката градска лаборатория):

Оцетъ отъ:		Отн. тегло при 15°C	Екстрактъ при 100°C въ литъра	Захаръ въ литъра	Виненъ на- мѣкъ въ литъра	Пепель въ литъра	Кис. въ ли- търа въ оц. кисел.	Отношен. между кис. и екстракта
Съдържа								
Вино	срѣдно	1'0175	19'31	2'16	1'65	3'20	63'3	3'5
	максимумъ	1'0213	31'96	4'62	3'57	6'88	73'8	4'9
	минимумъ	1'0129	13'80	0'68	0'65	1'60	44'4	1'8
Спиртъ	срѣдно	1'0100	3'54	следи	следи	0'45	63'4	19'4
	максимумъ	1'0131	5'76	„	„	0'88	79'8	32'9
	минимумъ	1'0082	1'64	„	„	следи	49'8	13'1

Отъ приложената таблица се види, че по съставъ винения оцетъ представлява голѣми предимства, че превъзхожда спиртовия оцетъ.

Пѣнивостъта на алкохолнитѣ напитки.

Пѣнивостъта при едни отъ алкохолнитѣ напитки е желана. При тѣхъ пѣната е едно отъ добритѣ имъ качества. Така е напр. при бирата. Пѣнивостъта, вида на пѣната, способността и да се задържа дълго време надъ течността сж отъ първостепенно значение и първото условие за доброто ѣ качество. Колкото повече пѣни, колкото по-гъста и мазна е пѣната, колкото по-дълго време се задържа—толкова бирата се счита за по-доброкачествена. При други напитки е тъкмо обратното. Така е напримѣръ съ виното. Върѣдъ мнозина консуматори е разпространено убеждението, че едно вино е толкова по-доброкачествено колкото по-малко пѣна задържа, колкото по-бърже си „прибира“ пѣната. Вина, които веднага следъ наливанетоъ въ чаша или сждъ си прибиратъ пѣната, се приематъ отъ консуматоритѣ като „най-хубави“ вина. Въ търговията често се чува израза: „Ракия съ пѣна, вино безъ пѣна“.

Относно причинитѣ за пѣненето и пѣната на полученитѣ чрезъ ферментация течности сжществуватъ редица теории. Най-старата и най-отживѣлата е тази, която разглежда въпроса чисто химически. Споредъ нея вжгледвуокиса въ преферментиралитѣ течности се намира подъ две форми: като свободенъ вжгледвуокисъ и като „комбиниранъ“, „химически фиксиранъ“, макаръ и чрезъ слаби връзки съ съставни части на виното, между които на първо мѣсто стоятъ фосфатитѣ.

Новитѣ теории даватъ друго обяснение на въпроса.

Отъ направенитѣ напоследѣкъ проучвания на *колоидитѣ* отъ физикохимията стана явно, че прекипѣлитѣ течности пѣнятъ благодарение на присѣтствието на колоидитѣ, които въ случая задържатъ чрезъ адсорбция, чрезъ чисто физическа фиксация вжгледвуокиса.

Следователно може да се приеме, че всѣка съставна частъ, която утайва, пресича колоиднитѣ материи намалява, отстранява причинитѣ за пѣненето. Такива сж: алкохола и танина.

Държавнитѣ изби въ Унгария.

Избитѣ посетихъ презъ лѣтото на 1930 година. Тѣ сж особеностъ за унгарското винопроизводство и единствениѣ такива въ свѣта. Разбрано е, че безъ държавна помощ и безъ държавната активна намѣса винарството едва ли би могло да напредва. Държавата е взела инициативата да организира винопроизводството като отъ една страна даде

примѣръ за разумно винарстване и отъ друга — като извоюва име и пазаръ за унгарскитѣ вина. Държавнитѣ изби въ Унгария сж създадени съ цель :

1) Да се установятъ методитѣ за приготвление на различни видове вина, да се установятъ разни важни за винарската грактика числа, да се произведатъ качествени вина, което да заинтригува частнитѣ винопроизводители, та да произвеждатъ и тѣ такива.

2) Да се популяризиратъ унгарскитѣ вина въ чужбина. Тази е главната задача и предназначение на избитѣ.

3) Чрезъ винарското училище при избата въ Будафокъ при Будапеща да се обучи кадъръ отъ вещи лица, специалисти винари, нуждата отъ каквито при подобрене и рационализиране на производството е твърде голѣма.

Организацията на избитѣ е следната :

Вино се произвежда въ тригѣ държавни изби, една отъ които е въ лозарската областъ Токай, другата е въ Мишколцъ, третата е въ областъта Ренъ. Въ Будафокъ, на 5 клм. отъ Будапеща се намира централната държавна изба. Тамъ вино не се произвежда. Тамъ се само съхранява и преработва. Оттамъ се и търгува. При избата въ Будафокъ се намира винарското училище, предназначението на което е, както вече споменахъ, да даде пълни практическа и теоретическа подготовка, да обучи добре и системно кадъръ отъ специалисти винари. Избитѣ и училището сж основани въ 1901 год. отъ Министерството на земледѣлието при тогавашния министъръ Jgnaz Daranyi.

Избитѣ се управляватъ отъ голѣма ерархия: трима инспектори отъ Министерството на земледѣлието, отъ които единия е главенъ директоръ, а другитѣ двама — технически директори. На последнитѣ сж подчинени по двама технически подуправители и 12 души стажанти. Тамъ работятъ около 60 души работници.

Избата при Буда-Пеща е издълбана въ скалистъ хълмъ и представлява два паралелни тунели съ множество странични разклонения. Главнитѣ тунели заедно съ разклоненията сж дълги 540 метра. Тѣ иматъ ширина 6 метра и височина 4 до 6 метра. Общата застроена площъ е 3,240 метра.

Избата разполага съ бетонови и дървени сждове. Два бетонови сжда по 60 хиляди литри вмѣстимостъ, отвлътре облѣчени съ стъкло служатъ за смѣсване на вината. Въ избата сж изградени и 10 цементови резервуари, всѣки отъ по 25—30 хиляди литри. Дървениятѣ бѣчви сж отъ отличенъ джбовъ материалъ. Една отъ тѣхъ е съ вмѣстимостъ 53,000 литри. Върху дъната на бѣчвитѣ има художествени рѣзби: стихове отъ унгарски, френски, нѣмски и др. поети. Върху една бѣчва има резбарска работа — Ной съ ковчегъ си, върху друга — преминаването на Червеното море отъ еврейтѣ, носящи и една чепка грозде, върху трета бѣчва — образа на Jgnaz Daranyi — основателя на избитѣ и т. н.

Държавнитѣ изби продаватъ вината си винаги на по-висока цена отколкото тѣзи на свободния пазаръ. Държавата никога не конкурира съ цена частнитѣ производители. За задграничния пласиментъ избитѣ сж организирани филиалки въ всички по-големѣ градове на Европа. Филиалкитѣ се намиратъ на най-добритѣ и шумни мѣста въ градоветѣ. Наредени сж по унгарски. Мобилировката се пренася отъ Унгария. Уредбата е въ унгарски стилъ. Само лондонската филиалка струва 1.5 милиона пенгъо равни на 37 милиона лева. Филиалкитѣ не носятъ никакви печалби.

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Въпросъ: Уважаеми Господинъ Редакторе, моля да дадете мѣсто въ списанието „Лозарски прегледъ“ на следния въпросъ, като му се даде и съответния отговоръ:

„Когато общинската властъ въ единъ населенъ пунктъ не се грижи за изпълнение на чл. 158 и 194 отъ Закона за опазване полскитѣ имоти, въпрѣки многократни оплаквания. Може ли стопанинътъ — лозаръ да убива въ *собственото* си лозе кокошкитѣ на съседитѣ си, както кучетата, безъ да отговаря за последствията.

Съ отлично почитание (п) Тодоръ П. Кжсевъ — Полковникъ О. З.

гр. В. Търново 18. V. 1932 година

Отговоръ: Загуби нанесени отъ домашни птици на лозя и други култури, се обещетяватъ по чл. 191 буква „А“ отъ Закона за П. З. П. и О. П. Имоти, като за целта се постѣпва съгласно чл. чл. 194, 195 и 197 отъ сжщия законъ. Ако общинската властъ откаже на пострадалия да приложи горнитѣ членове отъ закона, последния има право да се оплаче предъ органитѣ на Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ Имоти въ лицето на респективното си Агрономство, което при провѣрка и констатиране нарушение на общинската властъ, повежда сжщата подъ отговорностъ, като длѣжностни лица по чл. 226 отъ поменатия по-горе законъ.

Въ никакъвъ случай, обаче стопанинътъ — жителъ нѣма право да убива чужди кокошки влѣзли въ нарушение на собственото му лозе и други култури, тъй като подпада подъ отговорностъ по чл. 172 отъ Закона за П. З. П. и О. П. Имоти.

Съобщава Григоръ Цековъ — Земл. Администраторъ при Плѣв. Земл. Катедра.

Въпросъ: Въ последната книжка на списанието срещнахъ за препарата „Кристалъ Азуринъ“ и Ви моля да ми отговорите кой е представителя на този препаратъ да опитамъ и него.

г. Нова-Загора, 9.V. 1932 г.

Съ почитание: Михалъ Станчевъ.

Отговоръ: Препарата „Кристалъ Азуринъ“ ще можете да си доставите отъ следния адресъ: Вносно-износно дружество „Колумбия“, бул. „Дондуковъ“ № 44 — София.

Въпросъ: Интересува ме ржководство за правене чистъ домашенъ виненъ оцетъ. Вървамъ, че ще разполагате съ такова, или най-малко ще знаете отъ кжде може да се набави. Затова най-учтиво Ви моля, ако обичате и ако разполагате съ ржководство, изпратете ми го по пощата съ наложенъ платежъ, или ако разполагате съ такъвъ адресъ да ми посочите. За стореното отъ Васъ предварително Ви благодаря.

гр. Ямболъ, 8.V. 1932 год.

Оставамъ въ очакване: Пан. Тотевъ, учителъ.

Отговоръ: Специална литература по приготвянето на оцетитъ на български нѣмаме. Кратко описание се намира изъ ржководствата по винарство. Можемъ да Ви посочимъ ржководството по винарство отъ Хр. Георгиевъ, кждето описанието е малко но подробно и по-практично. Ще си го набавите отъ следния адресъ: Книгоиздателство К. Т. Мотавчиевъ — Плѣвень.

Въ кн. 5 на „Лозарски прегледъ“ ще има специална статия по въпроса.

Редакцията.

КООПЕРАТИВНИ.

М. Стеф. Христова

Плѣвень

Нашитъ кооперативни вина отъ тазгодишната реколта.

Кооперациитъ у насъ, създадени подъ натиска на неблагоприятни условия за стопанско преуспѣване на отдѣлнитъ производства, иматъ своето най-голѣмо значение за нашето винарство, кждето раздробеностъта на отдѣлнитъ стопанства е много голѣма. Само при колективното преработване на гроздовата мъсть може да се постигне едно действително усъвършенствуване и типизиране на нашитъ вина, като се има предвидъ отъ една страна невъзможностьта за подходяще обзавеждане съ удобни избени помѣщения и инвентаръ на болшинството наши винари и отъ друга слабата имъ подготовка съ всички научни изисквания на винарската техника.

Нашитъ винарски кооперации действително доказаха, че ще играятъ активна роля за подобрието на винарското ни производство и съ радостъ трѣбва да се отбележи, че качественостъта на вината имъ се подобрява все повече.

Наименование	Година	Цвѣтъ	Алкохолъ въ % обем.	Грамове въ 1 литъръ					
				Екстрактъ	Общи ки- селини	Лѣтливи киселини	Глицеринъ	Минерални вещества	
Плѣвненъ.									
Кооп. „Плѣвнен. Гъмза“	1931	Бѣло	12.05	26.1	5.25	0.64	6.30	1.88	
„ „ „	1931	„	12.14	23.0	5.40	0.59	7.0	1.65	
„ „ „	1931	Червено	11.59	21.4	4.60	0.40	6.30	1.68	
Горна Орѣховица									
Кооперация „Камъка“	1931	Бѣло	12.50	23.2	6.82	0.39	5.50	1.62	
„ „ „	1931	„	11.95	22.7	5.80	0.45	5.70	1.53	
„ „ „	1931	Червено	11.50	23.0	5.02	0.50	5.40	2.01	
„ „ „			11.86	21.9	5.40	0.67	5.90	2.15	
Бѣла Черква									
Кооперация „Защита“	1931	Бѣло	13.63	24.8	7.20	0.61	5.9	1.45	
„ „ „	1931	Червено	12.50	30.2	6.30	0.85	5.8	2.44	
„ „ „	1931	„	12.41	27.1	5.3	0.51	7.50	2.38	
Кооп. „Гроздъ“ Върбов.		Бѣло	11.14	23.2	6.67	0.34	6.0	1.49	
„ „ „	1931	Червено	11.32	28.4	7.57	0.38	5.6	2.66	
Ловечъ									
Кооп. „Ловчан. Гъмза“	1931	Розово	12.50	18.8	6.60	0.57	8.9	1.58	
Кооп. с. Куршуна	1931	„	13.06	25.6	7.81	0.52	7.8	1.89	
„ „ „		Червено	10.70	34.3	6.67	0.56	7.0	2.63	
Кооп. „Ловчан. Гъмза“		„	11.68	32.0	6.67	0.43	6.8	2.64	
Сухиндолъ									
Кооперация „Гъмза“	1931	Бѣло	11.86	29.2	5.65	0.70	9.05	1.34	
„ „ „	1931	„	12.05	27.9	5.30	0.56	7.80	1.34	
„ „ „	1931	Червено	10.7	27.1	6.40	1.25	8.30	2.20	
„ „ „	1931	„	12.32	32.6	5.87	0.69	8.30	2.43	
Килифарево									
Копер. „Мискетъ“	1931	Бѣло	12.88	19.9	5.77	0.34	7.36	1.50	
„ „ „	1931	Сл. розово	12.41	20.7	5.55	0.39	7.28	1.63	
Варна									
Лоз. коопер. „Димятъ“	1931	Бѣло	12.59	15.6	4.73	0.48		1.49	
Виненъ складъ „Гъмза“		„	10.65	18.7	4.88	0.67		1.83	
Анхиадо									
Кооперация „Димятъ“	1931	Сл. розово	11.14	15.5	5.17	0.62	5.5	1.31	
„ „ „	1931	Червено	8.81	21.9	5.00	0.67	5.2	2.01	
Друж. „Памидъ“	1931	Сл. розово	10.52	16.3	5.00	0.59	6.1	1.32	
Сливенъ									
Кооперация „Шевка“	1931	Бѣло	12.32	24.0	4.10	0.37	9.30	1.61	
„ „ „		Червено	11.77	27.9	4.15	0.57	6.40	2.84	
„ „ „			11.86	31.5	4.50	0.60	6.30	2.68	
„ „ „	1929	Бѣло	12.78	19.9	4.65	0.85	8.90	1.68	

Наименование	Година	Цвѣтъ	Алкохолъ въ % обем.	Грамове въ 1 литъръ				
				Екстрактъ	Общи ки- селини	Лѣтливи киселини	Глицеринъ	Минерални вещества
Ямболъ								
Кооперация „Мискетъ“	1931	Розово	13.16	23.0	5.40	0.45	6.6	1.60
„ „	1931	Червено	11.50	29.4	4.80	0.55	7.4	2.90
Стара-Загора								
Коперация „Лоза“	1931	Розово	12.32	21.4	5.32	0.70	6.49	1.32
„ „	1931	Бѣло	12.41	19.4	5.02	0.42	6.23	1.88
„ „	1931	Розово	12.23	19.4	4.12	0.70	7.04	1.67
„ „	1931	Бѣло	12.14	19.4	5.55	0.38	6.0	1.31
„ „	1931	„	12.32	19.4	4.87	0.50	6.13	1.86
Карлово								
Лоз. коопер. Калоферъ	1931	Бѣло	12.14	15.5	3.90	0.30		1.53
Коопер. „Мискетъ“	1931	„	12.50	15.3	4.65	4.65		1.22
Чирпанъ								
Районна коопер. банка	1931	Бѣло	13.34	19.1	4.95	0.45	6.86	1.45
„ „ „	1931	Червено	11.84	32.8	4.27	0.79	8.10	2.97
Кооперация „Маврудъ“	1931	„	10.96	28.2	4.57	0.70	6.7	2.77
„ „	1931	Бѣло	12.69	17.6	3.90	0.45	6.4	1.79
Враца								
Кооперация „Веслецъ“		Бѣло	12.14	15.5	4.58	0.39		1.53
Коопер. с. Типченица		„	11.05	14.5	5.25	0.37		1.23

Като се има предвидъ условията, при които сж поставени да работятъ, неутешителнитѣ положения съ които се срѣщатъ при пласимента на производството си, постигнатото отъ тѣхъ е цѣлъ подвигъ.

Прави впечатление, че почти всички кооперации се стрѣматъ да създаватъ по-малко на брой „типове“ вина и отиватъ къмъ едно изравняване на вината въ 2—3 типа.

Почти всички кооперативни вина се отличаватъ съ своята доброкачественостъ и хармониченъ съставъ. Разбира се, характернитѣ особености на отдѣлнитѣ райони тукъ се очертаватъ много ясно и лесно може да се види кои отъ нашигѣ винарски центрове ще има да играятъ първостепенна роля. Въ следующата таблица сж дадени по-главнитѣ съставни части отъ химическата анализа извършена въ лабораторията при лозарската опитна станция.

Като се има предвидъ че произведенитѣ въ кооперативнитѣ изби вина представляватъ и характеризиратъ най-ясно качествата на вината въ дадениятъ районъ, може да се отбележи че винарски центъръ за северна България съ

първостепено значение ще остане Плѣвень, а за южна България Сливень, Ямболъ и Чирпанъ. Главенъ недостатъкъ на останалитѣ винарски райони е между другото и малкото минерални вещества на произведенитѣ вина, което обстоятелство, въпрѣки практикуваното подсилване съ захаръ за подобрието на качеството имъ, идва да намали тѣхната стойностъ.

Д-ръ Ник. Карамболовъ.

Организация на винарскитѣ кооперации въ Южна Франция.

На тази тема г. Ат. Г. Бойчиновъ (априлъ 1931 г.) между другото пише: „Въ Франция по правило на кооперациитѣ не се даватъ субсидии. Така кооперацията въ Марсиаргъ е получила едва около 450,000 лв. субсидия отъ държавата, когато сжщата е ангажирана съ 30 милиона лева въ постройка. *Най-често на винарскитѣ кооперации се отпуща дългосроченъ кредитъ съ лихви отъ 2% и въ размѣръ до два пжти повече отъ внесения дѣловъ капиталъ.* Споредъ мнението на секретаря на съюза на винарскитѣ кооперации, една политика на правилно кредитиране е много по-умѣстна отколкото даване на субсидии, които често не се използватъ стопански и въ повечето случаи сж неумѣстно изразходвани за неумѣстни нужди или не рентиращи се.

Субсидията до известна степенъ се смѣта, че поощрява разхищението и не действа въ никой случай възпитателно. Обратно, кредита предполага една по-обмислена и системна организация. Преди да се изразходва единъ кредитъ, по напредъ се пита какво той ще донесе и кога ще може да се погаси и върне. *Поради това кредита събужда обществената и стопанска предприемчивостъ и контролъ въ дѣлата на избата.* Кредита може да използва само този, който е логично и стопански обосновавъ, а това е вече една сериозна гаранция за успѣха на предприятието.

При това трѣбва да отбележимъ, че кооперативнитѣ изби въ Франция, макаръ и доста нови, сж се развили много правилно, безъ да сж изпадали въ голѣми затруднения. Тѣ сж живи стопански организации, които се рентиратъ и най-редовно сж погасявали дълговетѣ си, било къмъ държавата, било частнитѣ си такива.

Тѣзи сведения предаваме, за да бждатъ взети подъ внимание когато се разглежда въпроса на каква база да се организиратъ за въ бждеще нови кооперации и какъ да се подпомогнатъ намиращитѣ се въ затруднение български винарски кооперации.

СЪЮЗНИ И ДРУЖЕСТВЕНИ

XII Лозарски конгресъ.

(Състоялъ се на 28 и 29 февруарий и 1 мартъ 1932 год. въ София).

(Продължение на протоколъ № i и край).

По първото решение на резолюцията, която я вземахме въ конгреса на 28 февруарий 1 и 2 мартъ м. г., а именно — Да се премахнатъ акцизитъ на вината и да се замѣнятъ съ поземленъ данѣкъ като този данѣкъ не се увеличава, а си остане такъвъ какъвто е сега. Разбира се, това е много голѣмо искание, но ние можахме да издействаме акцизитъ на вината да се намалѣтъ на 30 стотинки на литъръ и на 80 стотинки за килограмъ каша за варене на ракия. Сега се работи новъ законъ за акцизитъ и предъ комисията управителния комитетъ е направилъ енергични постѣпки за даване на известни нови облекчения. Тази комисия, въ която искахме да вземе участие и нашъ представителъ, но не взема, тъй като и другитъ организации не участвуваха при изработката на този законопроектъ, но следъ като бжде той готовъ, ще бжде представенъ на управителния съветъ на Съюза, по който той ще се произнесе и ще иска да се направятъ съответнитъ корекции. По точка „б“ отъ резолюцията да се направи измѣнения отъ чл. 105 ал. 4 и чл. 108 отъ закона за акцизитъ и патентния сборъ въ смисълъ, че за съответнитъ нарушения да не се прилагатъ санкциитъ на чл. 118 на сѣщия законъ, по този въпросъ управителния съветъ се застъпи и се създаде измѣнение на чл. 118 на закона за акцизитъ, като строгитъ му санкции се смалиха до минимумъ.

По точка „в“ ние сполучихме нѣщо повече. Издействахме неограничения въ изваряването на вината въ ракия.

По точка „г“ действахме да се кодифициратъ всички финансови принципи въ единъ законъ за акцизитъ и по този законъ нашиятъ съюзъ си е казалъ мнението и имаме обещание, че ще се взематъ подъ внимание неговитъ искания.

Искало се е да се помоли г. Министра на Земледѣлието и Държавнитъ имоти да нареди да се отпусне леснодостѣпенъ, евтинъ личенъ, варантенъ и ипотеченъ кредитъ отъ Б. З. Банка на Лозаровинарскитъ кооперации и винари, като Министерството на Земледѣлието и Държавнитъ имоти вписва ежегодно въ бюджета си една сума отъ 15—20 милиона лева, която да служи за покриване лихвената разлика отъ 12% (съ колкото Б. З. Банка отпуска заеми) до 5% (съ колкото фактически ще трѣбва да се задѣлжаватъ лозаритѣ). По това нѣщо управителния съветъ работи и до онзи день продължава да настоява на своето искане, но още не можемъ да Ви кажемъ, че сме постигнали нѣщо, обаче, обещано ни е, че и българскитъ лозаръ ще се ползва отъ намалението на лихвения процентъ както ще се ползватъ отъ това намаление и кооперациитѣ. Исканията, обаче, да се впишатъ 15—20 милиона лева въ бюджета на Министерството на Земледѣлието си остава невъзможно, поради извънредно голѣмото затруднение на държавния бюджетъ.

По въпросътъ да се допусне безмитенъ вносъ на гладка галванизирана тель и жглово желѣзо за телени конструкции на десертни сортове лозя, като Б. З. Банка извърши доставката и разпродаване на лозаритѣ, управителния съветъ успѣ да прокара гласуването на специаленъ законъ, който е печатанъ въ брой 24 отъ 2 май 1931 год. на Държавенъ вестникъ, който установява безмитенъ вносъ на такава тель. Не можахме, обаче да кандардисаме Б. З. Банка да прави тази доставка, тъй като последната по изричното повеление на Н. С. не можеше да върши такива доставки. Предъ видъ, обаче, широката дейностъ, която обещава да развие Б. З. Банка, като се разпростре въ $\frac{3}{4}$ въ стопанско направление, дава ни се основание да вѣрваме, че за въ

бждеще Б. З. Банка ще може да прави тия доставки, за които ние настояваме. Управителниятъ съветъ, въпреки всичко, влѣзе въ споразумение съ нѣколко фабрики, които приготвяватъ такава тель и сключи условия за доставка на най-низки цени на последната. Ние сме направили вече доставка на около 3 - 4 вагона такава тель.

По въпросътъ Б. З. Банка да проучи въпроса за построяването на районни винарски изби въ винарски райони съ масово производство и въ такива съ отбрани качественни грозда, въ които райони още нѣма винарски кооперации, както и да пристѣпи къмъ тѣхното построяване. Управителниятъ съветъ въ това направление действа твърде енергично; съ неговитъ действия се занимаха отговорнитъ фактори, назначи се комисия, която да се произнесе по построяването на тѣзи изби, въ тази комисия имаше и представителъ на Лозарския съюзъ и последния застана на становището, че трѣбва преди всичко да се подкрепятъ сѣществуващитъ винарски изби и едновременно да се построятъ нови, като се начертае единъ редъ, по който ще става това. Тази комисия имаше право да изказва мнение, а не да взема решение, но всѣки случай, вѣрваме, че мнението на управителния съветъ е взето подъ внимание отъ Б. З. Банка и при реализирането на тая задача ще бѣде изпълнено.

По въвеждането на общитъ достѣпни застрахователни премии за лозята и застраховката да стане задължителна за всички, както и да се включи въ състава на висшия земеделски съветъ и представителъ на Българския Лозарски съюзъ, предвидъ на това, че по тѣзи въпроси ще стане едно кодифициране, а отъ друга страна стопанския съветъ още не е конституиранъ, бждещия управителенъ съветъ ще трѣбва да следи и работи въ онова направление за реализиране на това искане на лозаритѣ.

По изработката законъ за вината и другитъ гроздови продукти (за борба съ тѣхната фалшификация), като се забрани и произвеждането на напитки отъ индустриаленъ спиртъ, както и да се унифициратъ сѣществуващитъ закони въ тая материя и да се създаде пълно лозарско и винарско законодателство, при което да участва и представителъ на Лозарския съюзъ, назначена е вече една комисия, въ която взема участие и нашъ представителъ, и която има за задача да изработи единъ проектъ, който ще се преработи и вѣрвамъ, че ще стане законъ. По отношение забраната на индустриалния спиртъ, отъ който да не се произвеждатъ напитки, въ това отношение се работи доста и се дойде до положението, щото нашия спиртъ да отива като национално гориво и ние виждаме, че напоследъкъ известни фабрики се преустройватъ, т. е. прави се щото въ бензина да се влагатъ 25% за гориво и спиртъ.

За засилването на опитното дѣло въ областта на лозарството и винарството управителниятъ съветъ не можа да направи много нѣщо, тъй като това е въпросъ на държавния бюджетъ, който бѣше изчерпанъ.

По въпросътъ да се помоли г. Министра на Желѣзницитѣ, Почтитѣ и Телеграфитѣ и нареди да се опрости и намали тарифата за износъ на грозде и вино и да се намали тарифата за превозъ на памбалаженъ материалъ, като холандскитъ щайги се таксуватъ по действителното имъ тегло и се гарантира бързъ и сигуренъ превозъ на изнасянитѣ въ чужбна грозда, както въ вѣтрешността на страната тъй и при транзитирането имъ въ чужбина, управителниятъ съветъ успѣ да направи щото гроздето за износъ да се таксува по класъ 16, а не по класъ 18 и по такъвъ начинъ се постигна едно намаление на транспорта на гроздето съ едно намаление съ 40% отъ миналогодишния. Холандскитъ щайги се транспортиратъ по класъ 5. Сѣщо така управителния съветъ влѣзе въ връзка съ Дирекцията на желѣзницитѣ и последната гарантира редовното транспортиране на гроздето. Ако при това транспортиране ставаха нѣкои прѣчки, то тѣ бѣха главно презъ Югославия. Но ние се надѣваме, че и този въпросъ единъ день ще може да се разреши, като се построи мостъ презъ Дунава и транспортирането на грозде за западна Европа става презъ Ромѣния. Тукъ му

е мѣстото да споменемъ, че Дирекцията на желѣзниците се указа много благосклонна къмъ исканията на Лозарския съюзъ и изяви желание да ни съдейства въ информацията на ценитѣ, за да може по такъвъ начинъ да се избѣгнатъ спекулациитѣ на търговцитѣ къмъ производителитѣ. Сѣщо така Дирекцията се изказа благосклонна да съобщава и ценитѣ въ чужбина, за да може да бжде ориентиранъ нашия производител. Тѣзи съобщения ще бждатъ лепени около гаритѣ и интересувашитѣ ще могатъ да ги виждатъ. Броятъ на вагонитѣ се увеличи отъ 242 на 294, като Главната дирекция нареди на всѣки четири вагона единъ да бжде снабденъ съ въздушни спирачки, за да може по такъвъ начинъ да не се прави никаква спѣнка отъ страна на германската администрация на желѣзницитѣ. Днесъ ние имаме 50 вагона съ въздушни спирачки. Всичко това стана благодѣане доброто желание на Дирекцията на Желѣзницитѣ.

Господа делегати, по взематитѣ решения, това сж придобивкитѣ, които управителния съветъ е могълъ да спечели като по-големитѣ подробности ще чуете отъ отчетъ.

Въ станалитѣ до сега 11 редовни конгреса и единъ извънреденъ винаги се е изтъквало, че силата на нашата организация е въ нейната морална и материална мощъ. Ако до сега Съюза е успѣлъ стѣпка по стѣпка да спечели нѣщо, това се дължи единствено на морала. Не сме искали нѣщо незаконно. Искали сме това, което интереса на здравия разумъ го е изисквалъ. И като другитѣ организации много по-малочисленни, но и много по-богати разполагащи съ грамадни капитали, извоюватъ нѣщо благодарение на голѣмитѣ срѣдства, които прѣскаатъ и чрезъ които могатъ да спечелятъ общественното мнение, чрезъ печатъ и пр., за голѣмо съжаление ние не можемъ да направимъ това. Ако нашиятъ съюзъ може да обедини въ себе си тѣзи 120,000 лозарски семейства и да дадатъ тѣ своята морална и материална подкрепа, нему не може да се откаже, че нашиятъ съюзъ ще заеме едно видно мѣсто въ стопанския животъ на нашата страна. Тогава ние нѣма да бждемъ смущавани отъ необмислени закони въ страната. Защото, господо, не е само задачата на Лозарския съюзъ да воюва, да става лошъ, да става неприятенъ на държавници и общественици, не е само тази неговата задача, да действа за намаление на данѣцитѣ и пр., неговата задача е и друга, да издигне българското лозарство, да бжде българския лозаръ добъръ гражданинъ, добъръ кооператоръ и като имаме всички такава една хубава стока да можемъ да я изнесемъ вънъ, да я продадемъ и да получимъ нѣщо срещу нашия трудъ. Но въ това направление Лозарскиятъ съюзъ нищо не е направилъ, нищо не е постигналъ, защото за да направи всичко това сж потребни срѣдства и най-важното до сега всичкото наше внимание бѣше обърнато да се бранимъ — да бранимъ нашитѣ интереси въ нашитѣ редове. При това положение на Лозарския съюзъ не му е останало време да мисли за културното издигане на лозаря и повдигане на българското лозарство и винарство. Маса хора има, които владѣятъ лозарската наука и техника. Време е да ги съберемъ тѣзи хора въ единъ технически комитетъ, които да издаватъ популярна литература, съ която да се разрешаватъ актуелнитѣ въпроси на българското лозарство и винарство. Такъвъ единъ комитетъ би могълъ да прави опити, защото опититѣ сж, които подтикватъ хората къмъ постигане на реалното, би било нужно да се държатъ сказки, откриватъ курсове, като всичко това би допринесло сгруппирането на лозаритѣ въ Лозарския съюзъ. Всѣки ще каже — това добре, добре го съзнаваме, но кжде сж срѣдствата. Вѣрно е — срѣдства нѣма, но тѣхъ ние трѣбва да ги потърсимъ. Трѣбва да ги отдѣлимъ отъ скромнитѣ такива, които имаме.

Господа, следъ войната, равновесието между производството и консумацията се наруши. Ние сме свидетели на едно надпреварване между производителнитѣ съсловия, за завладяване на консумативнитѣ такива. Колкото едно производително съсловие е по-големъ капиталистъ, толкова то по-добре запазва своитѣ интереси и тѣхнитѣ картели, дружества и пр. реализиратъ и разполагатъ винаги съ голѣми материални

срѣдства, които пускатъ въ ходъ за защита, ако щете, на съвършено неправилни тѣхни интереси. Вие виждате каква непосилна борба води Лозарския съюзъ и продължава да води съ съюза на пивоваритѣ и спиртоваритѣ, а сѣщо така и оцетофабрикантитѣ, па ако щете и съ съюза на питиепродавцитѣ, макаръ че интереситѣ ни съ тѣхъ донѣкъде сж еднакви. Не вѣрвамъ да мислите, че тази работа е много малка и че тя ще се уреди така лесно. За да може да се води тази борба, необходимо е подкрепа преди всичко материална отъ страна на всички Ви, а отъ отчета Вие ще видите каква материална подкрепа е дадена отъ Васъ и отъ тамъ ще можете да си извадите заключението съ какви жертви отъ страна на управителното тѣло е водена тази борба.

Вѣрно е, че никога лозаря, както до сега не е изпадалъ въ такова тежко положение и всѣки би казалъ, че сега, когато той продава по 2 лева грозде, какво би могълъ да даде за съюза, но ако не дадете, господа, нѣма и да вземете. Трѣбва да дадете, за да вземете. Какво сж 2 лева на декаръ, които ние искаме да се дадатъ, отъ които единия да отиде за дружествата, а другия за съюза! Ето защо, необходимо е съ взаимни усилия всички да заработимъ за организирането на всички лозари въ съюза, защото времената, които преживяваме днесъ сж такива, че изискватъ грамадни срѣдства за запазване интереситѣ на отдѣлнитѣ съсловия. Силата на Лозарския съюзъ е въ неговата мощъ. Не трѣбва нито единъ лозаръ да остане вънъ отъ редовете на неговия съюзъ. Ето защо, азъ апелирамъ къмъ всички членове да организиратъ всички лозари въ съюза. Апелирамъ за основаването на нови лозарски дружества, като всички дружества и кооперации станатъ членове на Лозарския съюзъ.

Господа делегати, отъ името на управителния съветъ и отъ Ваше име ще си позволя, като делегатъ на Българския лозарски съюзъ да изкажа благодарността Ви на Министерството на земледѣлието, на финанситѣ, на желѣзницитѣ и вътрешнитѣ работи, които ще видите отъ отчета, който ще Ви се прочете, какво съдействие сж ни дали, за да можемъ да постигнемъ това, което постигнахме, сѣщо така азъ благодаря на много длѣжности и официални лица, които направиха необходимитѣ постѣпки за запазване на нашитѣ интереси предъ отговорнитѣ фактори. Като апелирамъ предъ Васъ за спокойна и ползотворна работа, която да начертае и трасира пѣтищата и задачитѣ на новия управителенъ съветъ, за да можемъ ние да дочакаме идущата година пакъ конгреса и да констатираме едни още по-голѣми придобивки въ полза на българското лозарство, азъ обявявамъ XII-я редовенъ конгресъ на Българския лозарски съюзъ за откритъ и извиквамъ: Да живѣятъ българскитѣ лозари, да живѣе България! (Ржкоплѣскания).

Председателътъ Ив. П. Бързаковъ: Господа, съгласно устава трѣбва да си изберемъ едно бюро, което да ржководи заседанията на конгреса. Бюрото ще се състои отъ единъ председателъ, двама подпредседатели и нѣколко души секретари. Ако желаете, азъ ще Ви посоча хората за бюро на конгреса, което Вие, ако одобрите ще приемете.

За председател на бюрото на конгреса предлагамъ Тодоръ Алтъновъ отъ Сухиндолъ и за подпредседатели Петъръ Моновъ отъ Плѣвенъ и Драганъ Юрдановъ, който е съгласенъ съ тия господа да бждатъ членове на бюрото да си вдигне ржката. Болшинство приема се. За секретари предлагамъ Мичо Кондеровъ отъ София, А. Атанасовъ отъ София и Минковски отъ София. Който е съгласенъ съ тѣзи лица да бждатъ избрани за секретари — да си вдигне ржката — болшинство — приема се.

Постѣпили сж приветствия, които ще прочета.

Д-ръ Ник. Карамболовъ.

Належаща ориентировка на нашето лозарство.

(Рефератъ четенъ предъ XII ред. конгресъ на Бълг. Лоз. сѣюзъ).

Господа делегати, постоянното присѣствие отъ управата на Б. Л. сѣюзъ намѣри за много своевременно да се повдигне и разгледа въпроса за ориентировката на българското лозарство. Нѣщо повече, смѣта се, че ще бѣде отъ голѣма полза, ако сѣщака тема се поставя предъ ежегоднитѣ конгреси *като специална точка отъ дневния редъ*, за да се даде възможностъ да се прецени всѣкога новосъздалото се положение презъ изтеклата година, да се прецени това което е постигнато, което е направено, а сѣщо и какво е необходимо да се прави. Изказанитѣ мисли да служатъ като директиви за стопанска дейность. Защото, г-да делегати, да работимъ и градимъ безъ планъ, въ невидение, безъ да гледаме „накжде духа вѣтъра“, ако не държимъ смѣтка за новосъздаващитѣ се положения и пазарни условия, насъ нищо добро не ни очаква. Да се вгледаме какво става около насъ. Навсѣкжде и въ всички стопански браншове се работи по опредѣленъ планъ. *Сѣществуването и напредѣка* на българското лозарство *трѣбва да бждатъ сложени на здрава база, да бждатъ изправени предъ ясни задачи и разчистени пѣтища*. Иначе не сѣ изключени изненади даже катастрофа съ печални и тежки последици за родното лозарство. Толкова повече, че сега живѣемъ въ едно време на небивала криза въ земледѣлието и индустрията, въ време когато цвѣтящи индустрии спиратъ работата си, маса занаятчии западатъ, много поминѣци сѣ предъ залезъ и крахъ. Всѣко невидение, всѣка неизвестность не крие нищо хубаво. Неизвестното може да радва само мечтателитѣ, хората на романтиката, но не и хората на практиката, на дѣлото, на творчеството. *Отъ стабилизирано положение и сѣществуване въ настоящето и отъ ясно бждеще* трѣбва да се интересува нашето лозарство, тъй като то дава хлѣбъ и препитание на маса хора у насъ и то *предимно* на дребнитѣ сѣществуваня, на слабитѣ икономически. Изпадне ли то въ затруднение и упадѣкъ, изпадатъ въ затруднение и мизерия занимаващитѣ се съ него маса дребни сѣществуваня. А отъ тѣхното бедствие и материална немощъ не ще иматъ полза нито държава, нито кредитори, нито който и да било другъ. *Затова е необходимо да се взематъ винаги и своевременно мѣрки, внимателно да се следватъ строго обмислени пѣтища, които водятъ само къмъ добруване на лозаря*. Необходима е бдителностьта както на първитѣ хора на Лозарския сѣюзъ, така и на отговорнитѣ фактори. Управата на сѣюза схваща добре този си дългъ и поставя въпроса чрезъ този рефератъ на разглеждане.

Днесъ се поставя конкретно предъ Васъ, въпроса относно належащата ориентировка на българското лозарство. При дебатитѣ ще трѣбва да се уяснятъ положението и насокитѣ, които то трѣбва да следва, тактиката, която трѣбва окончателно да възприеме, да се изработи и планъ за стопанска дейность, да се очертаятъ линиитѣ които е нужно да се следватъ, за да се избѣгне всѣко по-голѣмо и тежко засилване на кризата въ лозарството, за да се осигури редовния пласментъ на лозарското производство, за да се гарантира сѣществуването и успѣха на лозарския поминѣкъ.

Въ реферата си много на кратко азъ разглеждамъ три основни пункта въ належащата ориентировка на лозарството ни, а именно, належаща ориентировка.

1. Въ производствената техника,

2. Въ организацията на производството.
 3. Въ самото производство и пласимента.
- Тъзи три точки азъ разглеждамъ съвмѣстно.

Ориентировка въ производственитѣ форми и пласимента.

Напоследъкъ независимо отъ това че цената на виното е спаднала твърде ниско, но и консумацията е много намалѣла Това пролича, особено, презъ изтеклата година При 110 милиона литри отъ реколта 1931 год. останаха непродадени надъ 15 милиона литри. При тоа поменатата реколта е една слаба реколта. Тази година продажбитъ не вдъхватъ особена надежда. Даже и да не намалѣятъ, даже пласимента да запази старото си ниво, вѣроятността да останатъ непродадени вина е твърде голѣма. Отъ друга страна приръста на нови лозя се увеличава. Днесъ ние стоимъ предъ положението: при единъ приръстъ на нови лозя, ние имаме една константна, постоянна, даже съ тенденция къмъ намаление консумация на вино. При това положение на нѣщата на лозарството ни предстои да поизмѣни своитѣ досегашни пѣтища и насоки, да разнообрази и усвои нови форми на преработка и пласиментъ. Не е необходимо да се тѣпчи на едно мѣсто, да се придържаме слѣпо о старото. Въ сжщностъ за производителя лозарь е безразлично подъ каква форма ще пласира своята гроздова реколта. *Важното за него е преди всичко да я пласира да я превърне въ пари и то по възможната най-добра цена.* Да се продължава както до сега да се преработва гроздето въ вино за консумация безъ последното да се поглѣща отъ вътрешния пазаръ значи равнодушно да понасяме увеличението на злото. Една ориентировка относно търсенето и изискванията на пазаря е много своєвременна и належаща. Явява се въпроса: какви сж изгледитъ за пласиране на грозде и гроздови произведения въ близкото бъдеще?

Относно консумацията на вино при днешното положение едва ли би могло да се очаква едно повишение. Напротивъ, всички данни на лице идатъ да показватъ, че трѣбва да се очаква едно намаление, ако виното не се направи по цена по-достъпно за консуматора. Защото наистина виното се продава на консуматора у насъ на високи цени. Затова имаме и слаба консумация на глава. Въ другитѣ страни винопроизводителни това ни е така. Така напр. въ Франция и Италия националното питие е виното. Тамъ се пада на глава ежегодна консумация крѣгло 110 литри вино. Въ Чехословашко и Германия като национално питие може еа се приеме бирата. Ежегодната консумация на глава е 80—101 литри У насъ националното питие е водата, защото ежегодната консумация на глава е едва 20—25 литри вино. Причинитѣ за слабата консумация на вино у насъ до голѣма степенъ сж отъ икономично естество.

Въ Франция срѣдната работническа надница е 18—20 франка = 100—110 л. в. Единъ килограмъ месо се продава 50—60 лева, единъ кгр. хлѣбъ струва 2.40 франка = 13 лева, а виното за масова консумация се продава 1 2 франка = 5 10 лева. Отгукъ се вижда, че докато другитѣ насжжши артикули (хлѣбъ, месо) сж въ сравнение съ насъ много по-сжпни, то виното е по-евтино и продажната цена на единъ литъръ вино тамъ се равнява на около $\frac{1}{16}$ — $\frac{1}{10}$ отъ срѣдната работническа надница. Въ Чехословашко единъ литъръ бира струва при дребна продажба 2.30 крони = 11 лева, при цена на кгр. хлѣбъ 12 лева, месо 64 лева, при срѣдна работническа надница отъ 25—30 крони = 100—120 лева. Или друго яче казано единъ литъръ бира по стойностъ се равнява на около $\frac{1}{10}$ отъ дневната работническа надница, при цени на хлѣба и месото много по-високи отколкото въ България.

У насъ тѣзи отношения сж съвсемъ други и много високи. Така при хлѣбъ 5 л. в. за кгр., при месо 16—20 л. в. за кгр., при срѣдна работническа надница 50—61 л. в., то виното въ кръчмитѣ и ресторантитѣ въ по-голѣмитѣ консумативни центрове се продава на консуматора отъ 12—20 лева. А това значи, че продажната цена на единъ литъръ вино у насъ се равнява на $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ отъ срѣдната работническа надница При

тѣзи цени и отношения виното въ България представлява луксъ. Оттукъ до голѣма степенъ е и слабата консумация. Вътрешния пласиментъ би се засилилъ само като се направи виното по цена достъпна за консуматора. Трѣбва да се потърси модуса за това. Причинитѣ, обаче, *не лежатъ* въ производителя. Той днесъ продава виното си по 3 - 6 лева. Поскъпването идва отъ пласьоритѣ на дребно.

Но и отъ това не ще се пласира кой знае колко повече вино. Пазаря на виното става все по-ограниченъ. Нека никой не замижава предъ факта, че младитѣ поколения все по-малко пиятъ вино, поради това, че сж възпитавани въ духъ на въздържание. Напоследъкъ се отбелязва едно намаление на броя на кръчмитѣ. Тъкмо обратното се наблюдава при бозаджийницитѣ, сладкарницитѣ и кафенетата. Тѣхния брой расте. Тѣзи обстоятелства идатъ да потвърдятъ, че наредъ съ безпаричието, общата криза и въздържането отъ спиртни напитки е повлияло за намаление пласимента на виното. Тази година имахъ случай да наблюдавамъ въ нѣкои производителни центрове повече пиене на вино и то предимно по домоветѣ. При избобилото вино и при низкитѣ цени производителитѣ повече си попиватъ, а и по-щедри сж къмъ гоститѣ си. Но това е ненормално явление и оттукъ не бива да вадимъ заключение, че можемъ да се радваме на една увеличена консумация, защото отъ тази консумация производителя нѣма никаква материална полза. Виното въ случая не се е превърнало въ пари. Колкото се касае до износъ на вино въ чужбина трѣбва да се отбележи, че пречкитѣ за такъвъ износъ се увеличаватъ отъ день на день, а пазаритѣ все повече намаляватъ. Напоследъкъ Франция се съгласи да отпусне заемъ на Гърция само и само да денонсира търговската спогодба съществуваша отъ преди нѣколко години между дветѣ страни за вносъ на гръцки вина въ Франция. Отъ друга страна силитѣ на централна Европа и то предимно Германия, Австрия много обедняха, намаляватъ всѣкакъвъ вносъ и отпущатъ валута за най-належащи покупки отъ чужбина срещу голѣми ограничения. Поради общата криза и широкото покровителство на мѣстното производство въ тия страни вноса на вина тамъ постоянно намалява. *Износа на вино отъ България е възможенъ само* на договорни начала, по силата на сключени редовни търговски договори или на компенсационни начала. На лозаритѣ прави тѣжно впечатление, че нашата държава до днесъ при компенсационни сдѣлки е предлагала други артикули, но не и вино или други произведения на българското лозарство. Последнитѣ е необходимо да бждатъ взети подъ внимание при сключване на сдѣлки на компенсационни начала въ бждеще.

Ако пласимента на виното намалява, то за частъ отъ произведеното грозде е нужно да се намѣри пласиментъ подъ друга форма. Иначе ще настѣпи остра криза въ лозарството, а бедствието ще се изправи предъ вратата на лозаря.

Какви сж изгледитѣ за пласиментъ на грозде и други гроздови произведения?

Докато консумацията на вино е постоянна или клони къмъ намаляние, то напротивъ по отношение на гроздето се забелезва чувствително увеличение както задъ граница така и въ страната. Износа ни въ странство ежегодно расте. Докато износа презъ 1930 год. бѣ 5 милиона кгр. кржгло, то презъ последната 1931 год. той нарастна на 7 милиона кгр. Трѣбва да правимъ всичко възможно шото този износъ все позече и повече да нараства. Дългъ е на нашитѣ експортьори да бждатъ извънредно внимателни и добросъвестни въ търговията съ грозде въ странство и да поддържатъ доброто име на българското грозде на чуждитѣ пазари. Държавния контролъ, какъто се въведе при износа на грозде, се оказа ефикасенъ и на мѣсто. Експорта на грозде е важенъ еднакво за държавата и за производителя. Този износъ, обаче, не е напълно осигуренъ, тъй като зависи предимно отъ свободата и ограниченията на чуждитѣ пазари. Затова всѣкога можемъ да се опасаваме, че той ще срещне спънки, особено сега, когато се правятъ

всевъзможни пречки при добиване на валута въ странитѣ наши клиентки. Ето защо повече отъ други пжтъ е необходимо да бдимъ, да бждемъ внимателни и да вземемъ нужднитѣ мѣрки о време за да осигуримъ редовния и свободенъ износъ на грозде.

Износа на грозде, обаче, макаръ и да расте, все пакъ си остава още незначителенъ въ сравнение съ произвежданото у насъ грозде. Затова пъкъ много по-важенъ и много по-сигуренъ е вътрешния гроздовъ пазаръ. А той обещава да се разрастне. Така само отъ гара Кричимъ тази есенъ, предназначени за София сж експедирани надъ 6 милиона кгр., когато изпращаното за София грозде друга година отъ сжщата гара е било едва наполовина. За отбелязване е и жщо, че то е било *почти* толкова колкото сме изнесли за чужбина. Отъ това се види, че като дебуше вътрешния пазаръ е много по-важенъ отъ външния. За неговото разширение трѣбва да се започне една широка пропаганда. Миналата година бѣ дадено началото Изнесена бѣ една радиосказка върху „гроздето като храна“, публикувани бѣха въ ежедневната преса и списанията редица статии на сжщата тема. Устрои се *денъ на гроздето*. Лозарския институтъ при Агрономическия факултетъ уреди една отлична гроздова изложба, добре посетена отъ софиянци. Но това бѣ свършено малко. Необходимо е да се влѣзе въ контактъ съ Министерството на просвѣтата, което да нареди да се държатъ въ училищата и читалищата сказки върху гроздето, особено преди гроздобера; уместно е да се води широка пропаганда на подобие на Захарнитѣ фабрики, като се помѣстватъ още отъ месецъ августъ ежедневно въ най-разпространенитѣ вестници реклами като: „гроздето е превъзходенъ плодъ и отлична храна“ или други подобни. Трѣбва да се влѣзе и въ контактъ съ Министерството на войната, на благоустройството и на правосъдието, като се замолятъ да възприематъ да се примѣсва по нѣколко пжти въ седмицата презъ периода на гроздозрѣването къмъ храната на войницитѣ, трудовацитѣ и затворницитѣ съ грозде.

Много уместно е отъ друга страна да се заинтересува и българското правителство, на подобие на италианското, отъ нови унгарски патентъ за съхраняване за до късно на грозде въ прѣсно състояние. *Проблемата за кочсервиране на грозде въ прѣсно състояние е една отъ най-важнитѣ за нашето лозарство проблеми*. Съ нейното решение, съ удължаване периода на консумацията ще се отстранятъ всички подмолни камъни, всички пречки за преуспѣването на лозарството въобще. Добре е сжщо да се започнатъ изпитания както отъ Опитнитѣ станции и Лозарския институтъ съ целъ да се намѣрятъ начини за леко, евтино и масово консервиране на грозде.

Като се вземе предвидъ още увеличаващия се прирѣстъ на нови лозя, за да се избѣгне една остра криза въ лозарството е *належаще* да се кривне малко налѣво, да се *ориентираме и къмъ безалкохолното производство* къмъ производство, съхранение и пропаганда на гроздовата мѣстъ. *Тя е питие и храна* както за жени и деца, за въздържатели, изобщо за всички ония, които не употребяватъ вино и др. спиртни напитки, а сж приятели на гроздовата мѣстъ, на кашитѣ, гроздовия рачелъ, мѣстеницитѣ и пр. Отъ миналата година Лозарския съюзъ възприе идеята за популяризиране методитѣ за запазване на гроздова мѣстъ. Изнесе се една радио сказка, нѣколко статии се публикуваха напоследъни, въздържателната федерация издава една наша брошура върху „методитѣ за консервиране на гроздова мѣстъ“. Съ популяризирането на тия методи, съ запазването на мѣстъ за до късно отъ повече домакинства ще печели най-вече българското лозарство. Общо мнение е, че пропагандата и пласимента на гроздовия сокъ съ нищо не бива да бждатъ препятствани, попречвани, напротивъ, широко на сърдчавани и подкрепени.

(Следва).

Положението на пазаря.

Вина

Въ пазаря и ценитѣ на вината презъ последнитѣ нѣколко седмици има значително оживление и повишение въ ценитѣ срѣдно отъ 0.50—1 лв. на литѣра.

Търсятъ се преимущественно бѣли вина.

Ценитѣ въ зависимостъ отъ качеството се движатъ отъ 4.50—6 лв. литѣра, съ тенденция къмъ повишение.

Само въ Анхиало могатъ да се намѣрятъ още вина по 4—4.20 лв. литѣра.

Ракии

Цената на джибровата ракия стои непромѣнена, когато тази на сливовата е съ тенденция къмъ спадане поради изгледитѣ на добра сливова реколта.

Синь камъкъ

На пазаря има достатъчни количества Английски, Германски и Унгарски синь камъкъ, който се предлага срѣдно по 14 лв. кгр.

Рафия

Въ зависимостъ отъ качеството отъ 39—41 лв.

Състоянието на лозята

Лозята, общо взето макаръ и съ известно закѣснение, се развиватъ нормално.

Вече е привършена рѣзитбата и първата копань.

Състоянието на овощията.

Отъ овощията, особено сливитѣ, въ почти всички райони обещаватъ добро плодородие.

Лозарството въ Съветска Русия.

Предвидъ на бждещитѣ изгледи за евентуаленъ износъ на облагородени лози въ Русия, редакцията на Лозарски прегледъ влѣзе въ връзки съ Одеската лозарска опитна станция, отъ която получихме следнитѣ сведения за състоянието на лозарството.

Общата засадена площъ съ лозя презъ 1931 год. е била 2,100,000 декара.

Съгласно новия имъ петгодишенъ планъ, до 1937 год. засадената площъ съ лозя трѣбва да достигне 10 милиона декара, отъ които 3.0% ще бждатъ десертни сортове, 20% сортове за производство на стафиди, 20% за производство на безалкохолни питиета, концентрирана мѣсть и само 15% **винени сортове**.

Всички проучвания въ областъта на лозарството и винарството се ръководятъ отъ Централния наученъ лозаро-винарски институтъ съ седалище Тифлисъ въ Украинския лозаро-винарски опитенъ институтъ съ седалище — Одеса.

Независимо отъ горнитѣ два института въ по главнитѣ лозарски центрове се намиратъ следнитѣ лозаро-винарски опитни станции и опитни полета:

1) Опитни станции въ: — Таджикска, Казанска, Нижне-Волжска, Северо-Кавказка (Анапа), Дагестанска, Кримска, Срѣдно Азиатска, Туркменска и Узбежистанска.

2) Опитни лозарски полета: Западно Грузинско, Източно Грузинско, Ерифонско, Азербейджанско, Абхазско и Донско.

Всички опитни станции и полета работятъ подь метеорологическото ръководство на Централниятъ общъ институтъ въ Тифлисъ.

Въ района на всѣка опитна станция се намиратъ по нѣколко опитни полета обикновено намиращи се въ колективнитѣ стопанства и работящи подь непосредствената контрола и ръководство на станцията, къма която принадлежатъ.

Въ отдѣлнитѣ райони сж застъпени следнитѣ сортове грозда:

1) Въ Грузия (Кахития) — Саисрави, Ркацителъ и Муване;

2) Въ Азербейджанъ — Рундъ Ваисъ, Парквера и др.

3) Северенъ Кавказъ (Анапа) — Ризлингъ, Алиготе, Кабене и др.

4) Въ сръдно Азиатскитѣ Републики сж разпространени главно мѣстни сортове за приготвление на стафиди.

5) Въ Украйна отъ Европейскитѣ сортове сж разпространени главно: — всички видове Шасла, Хамбургски мискетъ, Сензо, Алиготе, Гаменуаръ, Портоге и др.

Независимо отъ тѣхъ въ Украйна сж разпространени хибриднитѣ отъ сайбели (№ 1, 14 и 12), Кудерка № 49 I, Гайяръ 157 и Террасъ 21.

На американска подложка сж засадени само лозята въ Молдова между рѣкитѣ Днестръ и Днепъръ и въ Грузия.

Въ всички останали части на Русия имаме стари лоза, които още не сж засегнати отъ филоксерата.

По главнитѣ подложки за новитѣ лоза въ областитѣ засегнати отъ филоксерата сж; — Рипария Рупестрисъ — 3309 и 1'114.

В. Ч.

Х Р О Н И К А.

Приети сж за колективни членове на съюза: 1. Производителната кооперативна лозарска изба „Сонгуларски мискетъ“ въ с. Сонгуларе, Карнобатско 2. Лозарското дружество въ с. Дъското, В. Търновско и 3. Лозарското дружество „Маркова могила“ въ гр. Червенъ-Бръгъ.

Доставениятъ отъ Българската Земледѣлска Банка 1,000,000 кгр. синъ камъкъ е разпредѣленъ и разпратенъ по клоноветѣ на сжщата за отпущане на лозаритѣ срещу заплащане по опредѣлена цена. Повечето отъ лозаритѣ сж се снабдили вече съ такъвъ за предстоящото прѣскане на лозята.

На мѣста, кждето нѣма достатъчно банковъ синъ камъкъ, частнитѣ търговци сж повишили цената му.

Лозарскитѣ дружества и винарскитѣ кооперации да иматъ предвидъ, че банката е направила нова поржчка за синъ камъкъ отъ половинъ милионъ кгр. Тамъ, кждето лозаритѣ не сж се запасили съ онова количество, което имъ е нужно за цѣлата кампания, нека взематъ само толкова, колкото имъ е нужно до

къмъ 10 юний, когато новата поржчка ще бжде пристигнала. Макаръ, че вносното мито на синия камъкъ, по силата на заповѣдь № 176 отъ т. г. на г-на Министра на Финансиитѣ, е увеличено съ близо 1 лв. на кгр., новата поржчка такъвъ ще се продава на по-ниска цена отъ тази на първата.

Лозарскитѣ д-ства и кооперациитѣ да събератъ положителни и твърди поржчки и ги съобщатъ въ Българския Лозарски съюзъ, за да се иматъ предвидъ при разпредѣляне на втората партида. Твърда поржчка се разбира въ смисълъ на осигуренъ пласиментъ между лозаритѣ, като се събере по нѣколко лева на кгр. капаро, което ще запазятъ въ касата си или внесатъ временно въ Българската Земледѣлска Банка.

Скоро ще почнатъ преговори за търговски договоръ съ Германия. По поводъ на това, Българ. Лозар. съюзъ направи постъпки предъ Министерството на Търговията, Промишлеността и Труда, което ще води преговоритѣ, при уговаряне на

условията да има предвидъ между другитъ артикули за износъ и следнитъ такива: десертното грозде, вино за прѣка консумация и за индустриални цели (за оцетъ и за дестилация), винения оцетъ, виненъ дестилатъ, обикновения и сгъстенъ гроздовъ сокъ. Замолено е и министерството на Земледѣлието да упражни своето влияние, за да бжде удовлетворено това искане на Съюза. Сжщитъ произведения да се иматъ предвидъ и при уговаряне условията за търговски договоръ и съ други държави, а сжщо и при компенсационнитъ сдѣлки съ държави, отъ които се внасятъ стоки.

Въздържателната федерация въ България чрезъ специаленъ семинаръ готви кадъръ отъ агитатори, които да почнатъ усиленъ агитация противъ употребата на виното и другитъ спиртни напитки чрезъ закриване всички питейни заведения въ страната. Първата имъ прицелна точка сж питеипродавцитъ въ София. Въ случай на успѣхъ, ще минатъ въ другитъ голѣми градове, като Пловдивъ, Бургасъ, Русе и пр., а следъ това въ по-малкитъ и въ селата.

Сектанскитъ схващания и действия на нашитъ въздържатели засѣгатъ твърде чувствително интереситъ на народното ни стопанство, а особено тия на българскитъ лозари.

Видимо отъ това, Министерството на Земледѣлието, уведомено своевременно, е назначило комисия, която да се занимае съ въпроса за набелезване мѣрkitъ за по-широка консумация на гроздето и гроздовитъ продукти, на първо мѣсто виното.

Българскитъ лозарски съюзъ благодари на М-вото, че и въ случая е взело присърдце интереситъ на нашето лозарство и се е вслушало въ молбата му.

Споредъ сведенията на Германското Министерство за прехрана и земледѣлие въ Франция се е силно разпространилъ така наречения картофенъ бръмбаръ, който се размножавалъ извънредно бърже и е въ състояние да унищожава грамадни пространства картофени насаждения. За да се предпази германското земледѣлие отъ опасността отъ евентуално пренасяне на карто-

фения бръмбаръ въ Германия, Министерството за прехрана и земледѣлие на Райха издаде наредба, съ която се забранява вноса на редица плодове и зеленчуци отъ Франция въ Германия или транзитирането на такива продукти презъ германска територия. Предвижда се изключение за зеленчуци, произведени въ мѣста отстоящи най-малко 200 км. отъ границата на заразената съ картофения бръмбаръ областъ, като вноса и транзита на такива зеленчуци въ време отъ 15 мартъ до 15 ноемврий може да се допуска въз основа на свидетелства за произходъ и чистота на продуктитъ. Практически, обаче, това изключение остава безъ значение, защото може да се отнася само до нѣкои области въ северна Франция, отъ кждето и безъ това износа на въпроснитъ видове не е значителенъ. Забранителната наредба важи до второ разпоредане и е въ сила до 15 мартъ 1932 год.

Наредбата на Германското Министерство за прехрана и земледѣлие се отнася до плодове и зеленчуци, които се внасятъ въ Германия и отъ България, като домати, патладжани, ягоди, а има изгледи да се разпространи върху други произведени у насъ видове. Поради това за вноса на тѣзи плодове и зеленчуци отъ България се откриватъ благоприятни перспективи, които би било желателно да се използватъ отъ българскитъ производители и износители, като тѣзи съевременно се пригодятъ къмъ условията на германскитъ пазари и сключатъ солидни връзки съ вносители на плодове и зеленчуци въ Германия.

Законътъ за вината, спиртнитъ напитки и оцета е миналъ на трето четене въ Народното събрание на 18 май т. г. Направени сж на трето четене нѣкои допълнения, пропуснати при печатане на законопроекта. При второто четене по предложение на г-на Министра на Земледѣлието сж направени сжщевствени измѣнения въ нѣкои членове на законопроекта, които безспорно ще улеснятъ прилагането на закона. Следъ като последниятъ бжде обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, ще бжде препечатанъ изцѣло или отчасти въ „Лозарски прегледъ“.

Главното комисарство по прехраната е изпратило въ Министерския съветъ писмо, съ което иска да се одобри нормировката на синия камък по цена 12'20 английскиятъ и 11'60 германскиятъ и унгарскиятъ франко вагонъ пристанищна гара.

Нашиятъ износъ осигуренъ.

Какво сж постигнали нашитѣ делегати въ Бѣлградъ и Букурещъ Изявления на г. инж. Сгуревъ. Нашитѣ делегати г. г. инж. Сгуравъ и д-ръ И. Петковъ, които водиха преговори въ Бѣлградъ и Букурещъ за осигуряване транзита на нашия износъ презъ Югославия въ Ромъния, се завърнаха завчера.

Г-нъ инж. Сгуревъ, началникъ на отделение движение при Главната дирекция на желѣзниците, направи следнитѣ изявления :

— Въ Бѣлградъ и Букурещъ ние имахме да разрешимъ две задачи : да осигуримъ транзита на нашия износъ и да постигнемъ известни тарифни облекчения за нашитѣ износни стоки.

Въ Бѣлградъ постигнахме съгласие съ югославянскитѣ ж. п. власти, предстоящия износъ на ягоди отъ България за Виена да се извършва чрезъ конвенционалния влакъ. Освенъ това, постигнахме съгласие специалния югославянски оwoщенъ влакъ, който има бързи връзки съ цѣла западна Европа и Скандинавия, да вози и български яйца, плодове и зеленчуци, като изискуемия се товаръ отъ 10 вагона да се комплектува не само отъ зеленчукъ, но и отъ яйца. По тоя начинъ, възможността да се използва по-сигурно и лесно тоя бързъ влакъ се увеличава. Тоя влакъ се движи между Цариградъ и Келебия. Той е най-бързия и най-евтинъ пътъ презъ Югославия.

Въ Букурещъ успѣхме да постигнемъ съгласие съ Ромънската ж. п. администрация да се уреди единъ специаленъ бързъ директенъ влакъ за 10 вагони български зеленчукъ и плодове отъ Оборище до полската граница.

Съ една дума, ние успѣхме чрезъ

съответни съглашения между нашата, ромънската и югославянската ж. п. администрации да осигуримъ единъ бързъ и евтинъ транзитъ на нашия износъ къмъ Централна Европа, като сж взети всички мѣрки да се избѣгнатъ всѣкакви евентуалности, които биха могли при известни обстоятелства да спънатъ нашия износъ по една или друга посока къмъ Централна Европа.

Освенъ това, ние успѣхме да постигнемъ и голѣми тарифни намалявания за превоза на нашия транзитъ презъ тия две държави, съ което се улеснява още повече нашата износна търговия. Сега остава въ една конференция да обмислимъ начинитѣ по които ще можемъ най-рационално да използваме придобититѣ улеснения за нашата износна търговия. Тази конференция вървамъ, не ще закъснѣе.

Предстояще е вписането на новия законопроектъ за акцизитъ въ Народното събрание. И до сега, обаче, той се пази въ тайна и не се прави достояние на обществото и на заинтересованитѣ стопански организации. Това е единъ погрѣшенъ начинъ на прецедиране. Законопроекти отъ такова естество, отъ каквото е въпросниятъ, следва да бждатъ разпратени за разглеждане и мнение на ония учреждения и стопански организации, чиито мнения ще допринесатъ за най-правилното уреждане на материята, за едно по-получливо разрешаване на известни принципиални въпроси.

Ние ценимъ компетентността на лицата, натоварени съ изготвяне на законопроекта и на ония които ще дадатъ последната му редакция, но нека не се мисли, че хората, върху чиито плещи лежи закона за акцизитъ и които и занаяпредъ ще понасятъ неговитѣ тяжести, не могатъ съ огледъ на днешнитѣ и тия въ близкото бъдеще условия, да посочатъ на евентуални грѣшки.

Най-после изказани мнения и взети становища не сж задължителни за Министерството на Финанситѣ. Въ интереса на работата е, обаче, то да ги има и да ги прецени.

Чит. "Съгласие" гр. Плѣвень.

Почитаеми господине,

като нашъ редовенъ абонатъ изпращаме Ви и книжка IV-та отъ тая (XVII — 1932) година съ апелъ да получавате списанието, съ което не само ще имате прѣка полза, но и косвено ще подкрепите родното лозарство.

Ако не желаете да го получавате, молимъ Ви веднага ни върнете четиритѣ книжки, като напишете надъ адреса си „обратно редакцията — Плѣвень“, безъ да лепите марка.

Молимъ улеснете редакцията, като веднага изпратите абонамента **60 лв.** съ пощенски записъ или препоръчано писмо. РЕДАКЦИЯТА.

Всичко, което се отнася за редакцията и администрацията на сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“, като пари, статии, дописки и др., да се изпраща на адресъ:

сп. ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ - Плѣвень

Абонамента е 60 лв. за година предплатени.

За читалища и учреждения също 60 лева.

За допуснати грѣшки въ адреса или по заплащане на абонамента, заинтересованитѣ да пишатъ въ редакцията, като посочатъ погрѣшения и точния адресъ и № на записа или писмото, съ което сж изпратени паритѣ.

ВСИЧКО ОТНАСЯЩЕ СЕ ДО

Българския Лозарски Съюзъ -- София,

като членски вносъ (по 2 лева на декаръ), помощи, протоколи, писма и пр. да се изпраща на адресъ:

До г-на Дончо Бъчваровъ

секретаръ на Българския Лозарски Съюзъ
ул. „Гурко“ № 12 — София.

№ 97. Кооп. печатница и книговезница „Изгрѣвъ“ — Плѣвень